
Scheidende echtelieden vechten als kat en hond

Omgangsregeling

ook voor huisdier

door Johan van den Dongen

VOOR JOHAN VAN DEN DONGEN

AMSTERDAM, woensdag

Een omgangsregeling om de hond. Alimentatie voor het kattenvoer. De papegaai die vrijdagavond naar de een, maar zondagavond weer terug moet naar de ander. Huisdieren zijn in toenemende mate de inzet van een juridisch gevecht, wanneer de baasjes uit elkaar gaan.

Advocatenkantoren en scheidingsmakers hebben het druk met vooral kinderloze stellen die bij hen aankloppen in hun gevecht om de hond. „Alles wat je meemaakt bij echtscheidingen waar bij kinderen

in het geding zijn, maak je ook mee met huisdieren”, zegt scheidingsplanner Arnoud Oostveen.

„Soms wordt een hond bij wijze van spreken van twee kanten aan zijn poten uit elkaar getrokken. Die onderlinge emotionele echtscheidingsstrijd wordt dan beslecht over de rug van een paard, een pony, een hond of een kat. Dan willen ze opgenomen hebben in hun convenant: 'Ik heb ook

recht om onze hond een keer in de twee weken een week-end te hebben'.”

Advocatenkantoor De Boorder Schoots kent de problematiek. „Ik denk wel dat het meer voorkomt naarmate er meer stellen kinderloos, ook homo's, samenwonen. De fixatie van ouders op een kind, hebben zij op een huisdier”, zegt Mirjam Schoots van het kantoor in Naarden.

„Wij proberen om het zo ver niet te laten komen, maar we zien stellen toch naar de rechter stappen om het recht op de hond uit te vechten”, vervolgt Schoots. „Als de spullen moeten worden verdeeld, komen paren er meestal wel uit. Maar komt het huisdier ter sprake, dan is er een onoverkomelijk probleem. Soms verontschuldigen ze zich omdat ze de strijd génant vinden, maar afstand doen van de hond kan men dan toch niet.”

Bij gezinnen ligt het meestal anders, signaleert Oostveen.

„Papegaaien, hamsters en konijnen blijven meestal bij de kinderen”, aldus Oostveen. „En dan leg je het domicilie van Snuffie of Stampertje officieel vast in het convenant.”

„Laatst had ik hier een stel dat een verbeterde strijd voerde om de twee honden, een oude en een jonge. Ze wilden ieder de oudste hond. Toen ik vroeg of het niet verstandiger was om de jonge hond bij de een en de oude bij de ander onder te brengen, zeiden ze: 'Die jonge is zo'n pokkenhond, geef die maar een spuitje'. Vervolgens ging de strijd erom wie de komende week tijd moest vrijmaken om het dier, negen maanden oud, te laten afmaken. Zó luguber.”

• Menig ruziënd stel vecht om de zorg voor het huisdier.

